

Szorgos észlelőnk február 4-én $11^m,5$ -ra, 17-én viszont már csak $12^m,0$ -ra becsülte az összfényességet, és a kóma is összezsugorodott. Később is folytatta halványodását, hiszen Sárnecky Krisztián március 12-én már csak $12^m,5$ -snak látta. Mivel január 27-én már túljutott napközelpontján, valószínűleg tovább halványodik majd.

Halvány üstökösök

E sorok írója március 12/13-án néhány halványabb üstökös nyomába eredt az Ágasváron található Szitkay-féle 44,5 cm-es Dobsonnal. Sajnos csak egyet sikerült észrevenni.

C/1998 W1 (LINEAR). Fényessége 1'-es átmérőt feltételezve nem érte el a $14^m,0$ -t. Külhoni észlelők szerint vizuális fényessége 15^m körül volt.

P/1998 Y2 (Li). Minden idők legrövidebb nevű üstököse, szintén 1'-es kómát feltételezve, biztosan halványabb volt $13^m,5$ -nál.

60P/Tsuchinshan 2. Ez az üstökös is észrevétlen maradt, a fenti időpontban $13^m,5$ -nál halványabb volt. Külföldi észlelések szerint $14^m,5$ - 15^m -s.

140P/Bowell-Skiff. Ez az 1983-ban felfedezett és az idén visszatérő üstökös az előrejelzések szerint csak $16^m,5$ -g fényesedett volna. Ennek ellenére jól látszott a Tejút csillagmezői között megbúvó, mindössze 0,5-es folt (DC= D5), melynek fényessége $14^m,5$ lehetett. A megfigyelést Kiss László is megerősítette.

SÁRNECZKY KRISZTIÁN

Üstökös hírek

C/1995 O1 (Hale-Bopp)

Az ausztrál Gordon Garradd CCD észlelései szerint a Naptól 7,1 Cs.E-re járó üstökös magja 1998. december 11-e és 21-e között 3^m -t fényesedett! Andrew Pearce december 18-ai vizuális észlelése szerint a $11^m,3$ -s üstökös fényének 90-95%-át a központi sűrűsödés adta, amely 380x-os nagyítással is csillagszerűnek tűnt. Az 1,0 átmérőjű külső kóma halvány és nehezen behatárolható volt. Egy héttel később a kondenzáció már sokkal nagyobb volt, „szétterjedt” a külső kómába, akárcsak a 29P/Schwassmann-Wachmann 1 hasonló távolságban bekövetkező kitéréseikor. (IAUC 7073)

P/1998 QP54 (LONEOS-Tucker)

1998. szeptember 13-án értesítés érkezett a Central Bureau-hoz Roy A. Tucker, arizonai amatőrtől, aki kisbolygó-megfigyelési programja során egy új üstököst fedezett fel 36 cm-es Schmidt-Cassegrain távcsövével. Az égitestet Gareth V. Williams a Lowell Observatory Near-Earth Object Search (LONEOS) program által augusztus 27-én és 28-án észlelt 1998 QP54 jelű kisbolygóval azonosította. Az utóbbi szerint $17^m,1$ -s, Tucker szerint $16^m,7$ -s üstökösnek mindössze $17''$ -es kómája, viszont 5' hosszú, PA 225 irányú csóvája volt. A pályaszámítások szerint, melyet Syuichi Nakano az 1998. augusztus 27-e és 1999. január 21-e közötti 205 észlelés alapján készített, 1992 elején jelentősen megközelítette a Jupitert. A vizuális észlelők fél ívperc átmérőjű, $14^m,5$ - 15^m -s égitestnek írták le. (IAUC 7012, MPC 33650)

T = 1998.10.06,3974 TT $\omega = 30^{\circ}0987$
 e = 0,551928 $\Omega = 341^{\circ}9285$
 q = 1,881855 Cs.E. i = $17^{\circ}7436$
 a = 4,199894 Cs.E. P = 8,607 év

P/1998 S1 (LINEAR-Mueller)

Az üstököst Jean Mueller azonosította a Palomar-hegyen felállított 122 cm-es Oschin Schmidt-teleszkóp egyik 1998. október 14-ei felvételén, melyet K. Rykoskival készített a Palomar Outer Solar System Ecliptic Survey keretében. A 17^m -s égitestet Williams azonosította a LINEAR csoport által szeptember 26-án és 27-én rögzített egyik 18^m -s kisbolygóval, valamint a LONEOS egyik szeptember 17-ei kisbolygójával. A CCD képeken meglehetősen kompakt rövidperiódusú üstökös a vizuális észlelések szerint 14^m -s, $0,8$ – $1'$ -es folt volt. December végéig alig halványodott. Nakano számításai szerint 1992-ben ez is megközelítette a Jupitert. (IAUC 7031, MPC 33650)

T = 1998.11.02,7563 TT $\omega = 26^{\circ}3663$
 e = 0,416759 $\Omega = 359^{\circ}1831$
 q = 2,548410 Cs.E. i = $10^{\circ}5597$
 a = 4,369398 Cs.E. P = 9,133 év

C/1998 U1 (LINEAR)

A Lincoln Laboratory Near-Earth Asteroid Research keretében fedezték fel 1998. október 18-án, mint gyors mozgású kisbolygót. Az új-mexikói Socorróban felállított 99 cm-es $f/2,15$ -ös teleszkóppal és egy nagyméretű CCD-vel egy képen 2 négyzetfokos területet tudnak rögzíteni, így nem csoda, hogy a teljesen automatizált programnak fél év alatt ez volt a 12. üstököse. A 19^m -s égitest $16''$ hosszú csóváját Petr Pravec észlelte először az ondrejovi 65 cm-es reflektorral. Az üstökös 2000-es pályaelemeit Nakano számította az 1998. október 18-a és 1999. január 13-a közötti 113 észlelés alapján. (IAUC 7033, MPC 33650)

T = 1998.05.02,4189 TT $\omega = 124^{\circ}6295$
 e = 1,000522 $\Omega = 210^{\circ}4553$
 q = 3,975203 Cs.E. i = $156^{\circ}4290$

P/1998 U2 (Mueller)

Jean Mueller 14. üstökösét fedezte fel 1998. október 22-én a Palomar-hegyen. A 18^m -s, erős kondenzációval és rövid, halvány csóvával rendelkező üstökös képét természetesen azonosították a LONEOS egyik szeptember 14-ei kisbolygójával is. Ezután derült ki, hogy egy új, rövidperiódusú üstökössel van dolgunk, melynek fényessége a felfedezést megerősítők szerint inkább 16^m körüli. Nakano pályaszámításai a szeptember 14-e és december 4-e közötti 119 észlelésre támaszkodnak. (IAUC 7035, MPC 33189)

T = 1998.10.20,7392 TT $\omega = 49^{\circ}5246$
 e = 0,521545 $\Omega = 336^{\circ}2266$
 q = 2,025293 Cs.E. i = $2^{\circ}1934$
 a = 4,232986 Cs.E. P = 8,709 év

P/1998 U4 (Spahr)

Timothy B. Spahr fedezte fel 1998. október 27-én a Catalina Sky Survey keretében, egy CCD-vel felszerelt 41 cm-es Schmidt-távcsővel. A 17^m -s üstökösnek $30''$ -es, PA 285 irányú csóvája volt. Hamar kiderült, hogy egy új, nagy perihéliumtávolságú üstökössel gazdagodtunk, melynek 2000-es pályaelemeit Nakano számította az október 27-e és december 24-e közötti 64 pozíciómérés alapján. (IAUC 7042, MPC 33857)

T = 1999.02.26,6512 TT $\omega = 251^{\circ}7736$
 e = 0,310089 $\Omega = 181^{\circ}7149$
 q = 3,843154 Cs.E. i = $31^{\circ}5182$
 a = 5,570506 Cs.E. P = 13,147 év

59P/Kearns-Kwee

A negyedik visszatérése felé közeledő üstököst Carl Hergenrother fedezte fel újra 1998. június 24-én a Mt. Hopkinson felállított 122 cm-es reflektorral. Az akkor 20^m -s égitest 1999 végén éri el maximális fényességét 14^m körül.

Összeállította: Sárnecky Krisztián